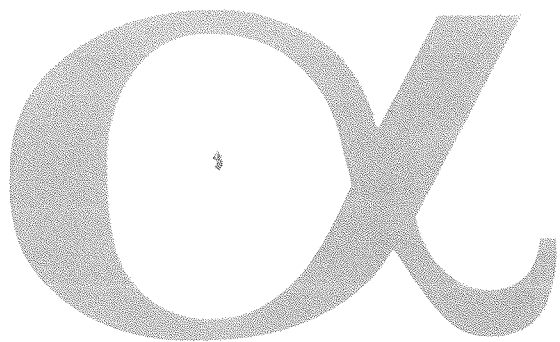

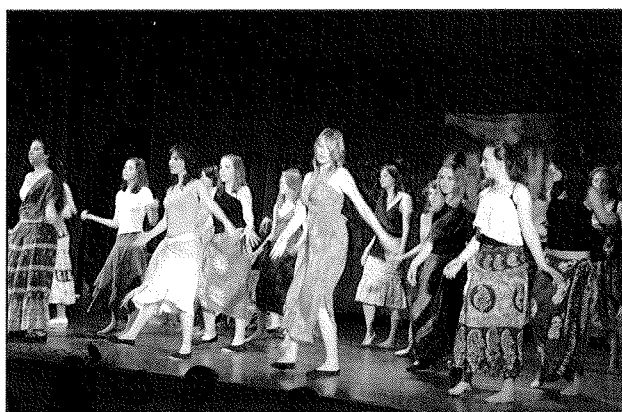

X. évfolyam I. szám *Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja* 2008. Szeptember

Dzsungel könyve

A színjátszó kör néhány tagja nyáron sem pihent. Miután lezártuk a tanévet, és sokan már jól megérdemelt szabadságukat élvezték, a Dzsungel könyve szereplői ismét összefogtak, szervezkedtek, próbáltak, hogy még egyszer – talán utoljára – megörvendeztessék a közönséget, rajongóikat. Az eddigi sikerek miatt lelkes kis csapatot Magyar Csenge fogta össze, állva a próbák, a kellékek és a hangtechnika szállításának gondját.

Az előadásra egy kánikulai délután, július 6-án került sor hangzavarral ismét helyt álltak, sőt, fergeteges sikert arattak. Az

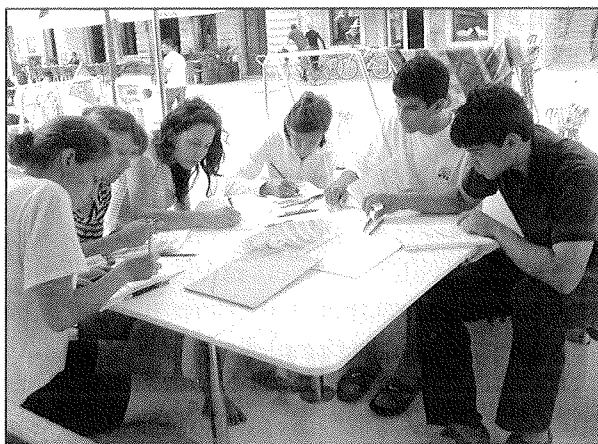
előadás alatt a tűző napon végig kitartó közönség kitartó tapssal jutalmazta a produkciót a résztvevők nagy örömeire. Ezért köszönet még egyszer a szervezőknek, Csengének és azoknak a színjátszós diákoknak, akik társaik szerepét is betanulva (feleannyian játszották a darabot, mint máskor) végigjátszották az előadást, vállalva a nyári munkát, feláldozva szabad idejüket egy jó ügyért.

B.Helga

„Adriai tengernek Syrenaia”

I dén engem ért az az öröm, hogy aktív részese lehettem az Adriai ösztöndíjasok tengeri kalandjainak. Szívünkben és lelkünkben feledhetetlen élményekkel gazdagon térhettünk haza, miközben útításkánk valamely szegletében oregánó és rozmarin illatozott...

A nyolcnapos utazás során Dél- és Közép-Dalmácia vizeit igyekeztünk - több-kevesebb sikerrel - megszelídíteni és területeit meghódítani. Valójában

körutazást tettünk: a Primošten város közelében fekvő Kremik kikötőben szálltunk vízre, egyetlen éjszaka leforgása alatt elju-

tottunk csodálatos utunk legdélebbi színhelyére, Mljet szigetére, ahol egy mesés nemzeti parkot két keréken fedezhettünk fel. Az úti terv szerint napról napra újabb és újabb helyszínekre – főként turisták tömegétől mentes, csendes, békés szigetekre - látogattunk el: Lastovo, Vis, Hvar, Kornati-Piškerica, Sutomišćica. Az úti célunk Zadar város volt, azonban oda nem a történelmi-kulturális látnivalók vonzottak bennünket, hanem a hőn áhított tengeri moto-

ros és vitorlás hajó vezetői jogosítvány megszerzése! Az eredményes vizsgánk háttérében a hajóskapitányunk állt, ő ismertette meg bennünket a hajózás, vitorlázás rejtelmeivel.

Ínesiklandó ételekkel tarkítottuk mindennapjainkat – elsősorban Somogyi Zsuzsa néni tüsténkedéseinek köszönhetően. Tenger gyümölcsei (rákok, tintahalak) és bundás kenyér közkívánatra többször is felkerültek a terített asztalra, de a magyar konyha fenséges és közkedvelt ízeit sem felejtettük el: paprikás krumpli, marhapörkölt, chilis bab, túrós tészta. Hmmm... És ezúton még egyszer sok köszönet az ismeretlen, titokzatos szakácsnőnknek, aki az életmentésnek egy különleges formáját választotta - rengeteg süteményt készített!

Az utazás idején ráeszméltünk, hogy a hajózás nem csupán szórakozás, napfürdőzés, hanem komoly fizikai munka is. Megtapasztalhattuk a tenger szelídségét és vad mérgét egyaránt. Még programmódosításra is szükség volt egy bórának nevezett jugó miatt...

A kikapcsolódás más módszereivel is éltünk: fürödtünk a 18-21°C-os, mélykék tengerben, szemerkélő esőben. Scrabble parti alakult ki egy hangulatos

kikötőben, szurkoltunk a labdarúgó EB résztvevőinek (Horvát - Lengyel; Olasz - Francia.).

Majd várt bennünket a hvari vár, a kártyajátékok rejtelmeibe is elkalauzoltuk egymást, lelki gyakorlatot tartottunk a Kornati Nemzeti Park egy gyönyörűsége, mediterrán fenyőktől ölelt

ligetében, sőt a hánykolódó tengeren egy alkalommal hullámvadászt-szimulátorként alkalmaztuk a katamaránunkat.

Számomra a legkülönlegesebb élmény az utazásunkban mégis az volt, hogy a tengerre szállva és a szárazföldet magunk mögött hagyva megváltozott az időérzésünk, majdhogynem olyan érzés fogott el, mintha megállt volna az idő, mintha minden körülöttnk és bennünk lelassult volna, nyugalom lett úrrá rajtunk. Éreztük, milyen tökéletes ez a teremtett világ! Nehéz szavakba önteni... Hajóról nézve a külvilág a fényeivel, embertömegével, zajával és forgatagával leginkább egy nyüzsgő hangyabolyra hasonlított. Jó érzés volt a mindennapi gondjainktól ideig-óráig megszabadulni.

S mint ahogyan a mozifilmeket köszönetnyilvánítás és stáblista zárja, úgy fejezem be én is a mondókámat. Köszönettel tartozunk e csodás világ és életérzés felfedezésének lehetőségéért, a Puskás család áldozatos munkájáért, a végtelen türelemért és a kis közösség összekovácsolódásáért.

A hajó kapitánya, Bende Attila György; a legénység tagjai: Puskás László, Somogyi Zsuzsanna, Kiss László, Rabi Zoltán, Puskás Zsolt, Erdős Zsuzsanna, Botár Borbála, Albert Johanna, Fazekas Tamás, Ijgyártó Zoltán és jómagam.

Krisztina tanárnő

Gólyatábor 2008

Hát igen. Ez a nap is eljött. Augusztus 27-én szerdán délután fél 3-kor gyülekeztünk az iskolában. Mindenki nagyon megörült a rég nem látott barátoknak és 3 óra-kor elindult a busz az 5.a, a 9. nyelvi és a 9.a osztállyal a Tahiban található Sionhegyre. Megérkezésünk után egy rövid eligazítást kaptunk, aztán mindenki

elfoglalta a szálláshelyét. Ezután osztályidők következtek, ahol megismerhettük a részletes programot, illetve az előre kialakított három kiscsoport beosztását, és azok vezetőit. Egy kis szabadidő után a vacsora következett, amit egy, az ebédlő előtt felállított kis harang jelzett. Ezt követően jóllakottan ment mindenki a saját cso-

portjába, ahol kitöltöttünk magunkról egy kérdőívet, majd csapatépítő játékokat játszottunk az egész osztály bevonásával. Este még áhítaton vettünk részt, aztán mindenki (megkeresve a kispárnáját és a napi tisztálkodást elvégezve) aludni tért.

Másnap reggel 8 órakor reggeliztünk, majd egy rövid áhítat után

kiscsoportokban megbeszéltük az esti bibliai színdarab témáját és főbb mozzanatait, persze előbb még jól megmozgattuk magunkat és kiélhettük művészi vágyainkat, hiszen Köck tanár úr, Andrea tanárnő és Györgyi tanárnő sportversenyeket, illetve kézműves foglalkozást rendezett.

A laktató ebéd után következett az akadálypálya, ami gondolkodtató és ügyességi feladatokból állt. Ezután még kiscsoportos próbák következtek, majd fáradtan ültünk

le vacsorázni. Este 7 órakor pedig elkezdődtek a jobbnál jobb előadások és a versenyek eredményeinek kihirdetése. Később ki tábor-tűz melletti énekléssel, ki pedig beszélgetéssel töltötte az idejét a későbbi takarodónak köszönhetően.

Pénteken reggeli után újabb áhítat következett, majd beiktattunk egy kis szabadidőt. Ebéd után az újakat vezettük be a házirend rejtelmeibe, majd következett a pakolás és az indulás pillanata. A buszra

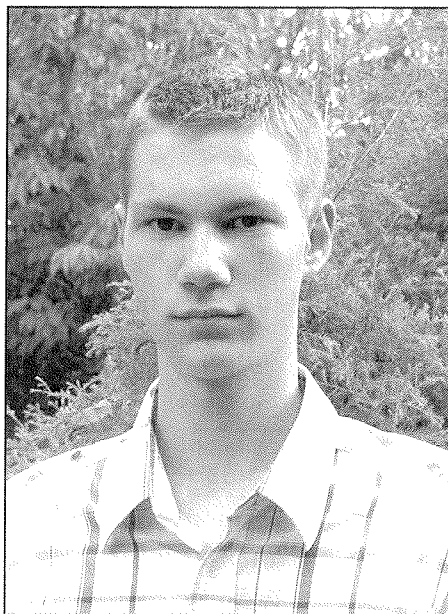
szállva fáradt, de örömmel teli arcokat láttam, hisz úgy érzem az osztály újra eggyé forrt össze a remek gólyatábornak köszönhetően. Ezért szeretnék köszönetet mondani minden tanárunknak és segítőnek, hogy ez a gólyatábor létrejöhett. De nem bánjuk, hogy vége lett, hiszen az iskolában rengeteg időt fogunk egymással eltölteni a tanulás mellett.

Csereklye Nóra 9.a

A DPR új elnöke

Takács Zalán Ákos vagyok 10.b osztályos tanuló. 1991. júliusában születtem Budapesten. Azóta Szentendrén élek szüleimmel és két testvéremmel. Idén kezdem a harmadik évet a Gimnáziumban, előtte a Templomdombi Általános Iskola diákja voltam. Már kisiskolásként is része voltam a Gyermekekormányzatnak (2000-től-2005-ig), majd 2006-ban az iskolai Diáktanács elnökének választottak. Az ott szerzett gyakorlatom és tapasztalataim miatt rátermettnek éreztem magam az itteni elnökségre. Kedvelem a reál tantárgyakat (matematika, fizika), éppen ezért majd ebben az irányban szeretnék továbbtanulni. Szabadidőmben fotózok, képeimet pályázatokra nyújtom be, amelyeken sikereket is elértem már. Amikor beadtam a pályázatot az elnöki tisztségre, arra gondol-

tam, hogy talán elképzeléseimmel tudom segíteni a diákságot, illetve számítok az ő új ötleteikre, amiket

igyekszem majd megvalósítani. Terveim szerint a DPR havi rendszerességgel tartana üléseket, egy, szükség esetén két tanóra felhasz-

nálásával. Itt az eddig megszokott probléma-megbeszélésen a megoldási javaslatok felvetése mellett az osztályok képviselőinek igényeit és ezek megvalósításának a lehetőségét kereső gyűléseket szeretnék szervezni (feltéve, ha vannak ötletek...) Emellett szeretném a tavaly megkötött gödöllői diákapcsolatot fenntartani, és ha lehet további közös programokkal bővíteni. Elképzeléseim közt szerepel az esetleges tanár-diák konfliktusok gyors és hatékony enyhítése, a tanulóknak tetsző programok szervezése –természetesen tanuló az előző évek eseményeiből- előzetes igényfelméréssel, a programok időpontjára és a részvételi hajlandóságra kiterjedően. Ehhez kérem a diákok és a DPR bizalmát. Elnökségem ideje alatt, a leendő helyetteseimmel jó csapatot alkotva képviseljük a diákok jogait és érdekeit.

Adria Sport Club

Az iskolában szerintem már mindenki hallotta ezt a nevet ASC vagy Adria Sport Club. Majd mindenki hallhatott róla áhítatokon, mikor a hirdetések megemlítésre kerül-

nek az eredmények, az új épület-szárny alsó szintjén nap, mint nap elmegyünk a vitrin előtt, ami a fényes kupákat, érmekeket, hajó makettot tárolja. Mégsem biztos, hogy mindenki tudja mi az az

Adria Sport Club.

Egyesületünket 2006. őszén alapítottuk az Adria-ösztöndíj kapcsán az Adria-ösztöndíjasokkal. Bár csak 2007. elején került bejegyzésre az egyesület, már 2004. óta

részt veszünk tengeri vitorlásversenyeken. Persze ne gondoljon senki Vendée, Globe-ra vagy Amerika kupára, amatőr versenyeken indultunk (nemzetközi Student Cup, Genua Cup). Az SZRG-ASC csapat többnyire aktuális diákokból áll (akik épp az iskola padjait koptatják), de előfordult, hogy öregdiákok is kiegészítették a csapatot, illetve külön hajót indítottak. Eredményeink önmagukért beszélnek: 4., 2., 2x 3. és idén tavasszal megnyertük a versenyt, aminek

köszönhetően egy évre elhódítottuk a vándor kupát!

Eddigi tevékenységünk pályázat-írásból, versenyzésből és vitorlás tanfolyamok szervezéséből állt. Idén nyáron táboroztatással bővült kínálatunk. Míg az Adria-ösztöndíjasok Horvátországban, addig az ASC táborozók a „magyar tengeren”, a Balatonon hódolhattak e gyönyörű sportnak. (Cikkek olvashatók az Alfa újság e havi számában, rövid filmes bemutató

pedig a www.szrg.hu / Adria Sport Club-on látható!) Istennek hálaival, támogatóinknak pedig köszö-

nettel tartozunk, mert segítségükkel nyár elején vehettünk egy kistestű vitorlás hajót (Poseidon-t). Ez egy kalóz osztályba tartozó versenyhajó, két garnitúra vitorlával és spinakkerrel. Műanyag borítású, dupla fenekű test, nagyon sok állítási lehetőséggel. Ideális tanuló-, kiváló edzőhajó. Szeptember elejétől a klubtagoknak lehetőségük lesz a hajón tanulni, edzeni, új manővereket elsajátítani, régieket begyakorolni.

Jelenleg a hajó Agárdon (Velencei tó) várja az ASC-seket, de rövidebb-hosszabb távú terveink közt szerepel egy hajószállító beszerzése az egyesület részére, hogy a közeli sóderbánya tavon edzhessünk akár heti rendszerességgel. A hajószállító nagyon megkönnyítené dolgunkat, mert a Szentendre-Agárd-Szentendre útvonal közel 200 km. És a hosszú menetidő az edzésidő rovására megy el.

Ezúton is újra szeretnénk megköszönni támogatóink segítségét, akik lehetővé tették, hogy megvehessük illetve hogy Agárdon tárolhassuk a hajót! Az ASC teljes csapata nevében köszönjük szépen!

Szeptemberben kedvtelési célú vitorlás és motoros kishajó-vezetői tanfolyamot indítunk az iskolában! Érdeklődni és jelentkezni Köck Gábornál lehet.

Skipper G

Hajósnapló

Kapitány: Köck Gábor

Legénység: Tislér Ráhel, Morisson Levente, Cammisa Matteo, Virág Flóra, Szalay Kata, Szabó Rebeka, Ferenczi Alpár

Iskolánk hat diákjának és két tanárának kalandokkal teli héttel kezdődhetett a vakáció. A helyszín a Balaton volt, a luxuskörülményeket pedig egy gyönyörű, 34 lábas Bavaria típusú vitorlás hajó, a Gospel szolgáltatta: három kabin, nappali, jól felszerelt konyha és fürdőszoba.

Minden egy meleg júniusi hétfőn kezdődött. Balatonaligára érkezésünkkel nagyon meleg és szélcsendes idő volt. Mire átvettük a hajót, bepakoltunk és elindultunk, már biztató szél fújt. A célunk az volt, hogy a vitorlástábor egy hete alatt körbehajózzuk a magyar tengert. Ennek megfelelően Balatonfüred felé vettük az irányt. Az időközben igen erőssé vált szélben nagyon jól haladtunk, és az esőkabátok is előkerültek, mert egy rövid záporban is részünk volt. Mire Füredre értünk már megint sütött

a nap. A vízről megcsodáltuk Füred szépen kiépített partszakaszait, majd a Koloska nevű kikötőbe hajóztunk be. A lányok nagyon finom vacsorát készítettek elő, és a tálalásra is nagy gondot fordítottak. Másnap folytattuk túránkat, és kedvező széljárással Tihany felé navigáltunk. Útközben elkezdődött a vitorlás alapjairól szóló oktatás is. A fárasztó agymunka után jól jött egy kis fürdőzés. Miután kipancsoltuk magunkat, kikötöttünk Tihanyban, és felsétáltunk az apátságához. Gyönyörködünk a

kilátásban, és kipróbáltuk a híres tihanyi echót is kisebb nagyobb sikerrel. Ezalatt Matteót, aki rosszul érezte magát, a veszprémi kórházba vitte az édesanyja. A hajóra visszatérve ismét furdóztunk, majd a Tihanyi félszigetet megkerülve a Club Tihanyban kötöttünk ki. Kapitányunk vacsora közben felvetésére, miszerint az éjszakát a nyílt vízben töltsük, mindenki nagyon lelkes lett. A kikötő elhagyása mellett azért is döntöttünk olyan könnyen, mert napnyugtához közeledve egyre több lett az akkor még szűnyognak hitt repülő állatka. Kihajózás után a lelkesedés hamar álmoságba esapott át és a diákság rövid időn belül eltűnt a fedélzetről. A szűnyogoknak hitt repülő állatokról közben kiderült, hogy éppen a kérészfélék rajzása közepébe csöppenünk, ráadásul a hajó éjszakai fényei rendkívül sok apró állatot vonzottak hozzánk. Hogy elmeneküljünk előlük, a déli part felé vettük az irányt (az északi part azon szakasza ugyanis természetvédelmi terület, ahol nem alkalmaztak irtást, ezért kelhetett ki ennyi rovar). Köck tanár úrral még éjjel három óráig vitorláztunk, majd horgonyt vetettünk és a fedélzeten mi is elaludtunk. Reggel azzal kellett szembesülnünk, hogy a rövid életű rovarok tetemei teljesen ellepték a hajót. Vitorlát húztunk és az első alkalmas kikötőben, Balatonlellén megálltunk, hogy lemoshassuk a hajót. Hála a szorgos legénységnek, hamarosan ismét tiszta lett a Gospel fedélzete. Már szerdát

írtunk, ezért elhatároztuk, hogy aznap a lehető legtöbbet vitorlázzunk, hogy esetleg estére Keszthelyen köthessünk ki. A kedvező dél-délnyugati szélnek köszönhetően mindez kivitelezhetőnek tűnt. Menet közben tovább folyt az elméleti és gyakorlati oktatás. Mindenki sorra kerülhetett a vitorlás kormányánál, majd a fontosabb csomókat tanulta és gyakorolta a lelkes csapat. Délutánra enyhült a szél, időnként el is állt. Ezt kihasznál-

va ismét fergeteges strandolás következhetett. Mielőtt azonban vízbe ugortunk, Leventét és engem is felhúztak az árbocra. A látvány rendkívüli volt a Badaacsony hegy lábánál. Végül csak Szigligetig jutottunk el. A kikötés és a vacsora után elindultunk, hogy immár a sötétben felfedezzük a Balaton egyik gyöngyszemét. A túrának az adott különös hangulatot, hogy amerre csak jártunk, a lámpák sorra kialudtak, majd újra felgyulladtak. A másfél órás túra után mindenki kellemesen kifáradva térhetett nyugovóra. Reggel sietve készülődtünk, hogy minél hamarabb kihajózhassunk. A bizonytalan széljárás miatt most már visszafele indultunk. A sietség eredménye az

lett, hogy már Badaacsonyt is elhagyva jutott eszünkbe, hogy elfelejtettünk kijelentkezni, és a hajó papírjai a szigligeti kikötőmesternél maradtak. Nem volt mit tenni, visszafordultunk, így végül délután kettő óra körül hagytuk el újra Szigligetet. Gyenge szélben indultunk, de nemsokára megjött az erős és egyenletes északi szél. Reffelt vitorlázattal szeltük a habokat, miközben a betűkódokkal ismerkedett a legénység. Késő délután

már Balatonföldvár kikötőjében kötöttük el a vacsoránkat. Este a városban sétáltunk. Másnap egész nap fújt az erős északi szél. A kikötőben a hajónkat ez pont merőlegesen érte, és tekintve a hajó méreteit, a kihajózást a szűk cölöpsor közül kockázatosnak tartottuk. Így az egész napot és az éjszakát

ismét Földváron töltöttük. A nap azonban nem múlt el izgalom nélkül. Estére három lány is rosszul lett, így ők a szüleikkel hazamentek. Közben egy másnapi versenyre sorra érkeztek új hajók a mienk mellé. Az erős szélben igencsak elkelt a segítség a kikötéshez. Köck tanár úr egészen bravúros módon, a hajó oldalánál a víz fölé kihajolva, miközben egyik kezével kapaszkodott, a másik kezével elkészítette azt a csomót, ami lehetővé tette az egyik hajó kikötését. Az este jól példázta, hogy mennyire fontos hogy egy hajó legénysége felkészült legyen, különösen, ha viharos szélben kikötésre készülődnek. Másnap a mellettünk levő hajó segítségét használva újra kihajóztunk és az erős szélben

reffelt vásznakkal nagyon élvezetes vitorlázásban volt részünk. A szél olyan erős volt, hogy gyorsan elértük a fűzfői öblöt, majd délnek fordulva a part mentén Aligát is elhagyva egészen Siófokig vitorláztunk élvezve az északi szél által a déli parton keltett óriási hullámokat.

Estére már az anyakikötőbe, Aligára futottunk be. Sajnos a legénység utolsó lány tagjától is meg kellett válnunk, így az utolsó napot csak négyen élvezhettük. A fárasztó hat nap után mégis jó kedvvel és nagyon sok élménnyel és vitorlás ismerettel intettünk búcsút a Balatonnak.

A jövő évi tábor résztvevőinek is hasonló élményeket kívánunk! (Jelentkezni már most lehet Köck tanár úrnál!)

-fa-

8-an indultunk, 4-en értek célba...

A vitorlástábor nagyon jól sikerült, kivéve azt az apró malort, hogy a csapat női osztaga a tábor végére kidőlt. Így az utolsó napokban férfifuror volt a hajón...

A hajó elfoglalása után vitorlát bontottunk, és azonnal másodfokú viharba kerültünk. Nem látszódott senkin a félelem, csak a boldogság, hogy itt vagyunk a Balatonon. Az első este mi lányok főztünk

(nagyon finomat). Köck tanár úr azt hitte, hogy velünk ez a hét egy kész Kánaán lesz, de tévedett. (Mi csak azon az egy estén főztünk, a többi napon a tanárok készítették a vacsorát „nagyon finomat”)

A többi napon nem volt vihar, csak nagyon erős szél. Csúcssebességünk 8 csomó volt, melyet Morisson Levente tapasztalt kormányosnak köszönhetünk és persze a kiváló legénységnek.

Nagyon sok új dolgot tanultunk. Ezek közül nekem legjobban a vitorlás csomók tetszettek (szerintem ezzel nem vagyok egyedül). Köszönjük Köck tanár úrnak és Ferenczi tanár úrnak ezt a fantasztikus hetet. Remélem jövőre is lesz lehetőségünk vitorlázni a Balatonon.

Tislér Ráhel 6.a

Vitorlástábor 2008

A nyáron nagyszerű hetet töltöttünk a balatoni vitorlástáborban. Nyolcan voltunk, hat diák, valamint Köck és Ferenczi tanár urak. Június 30-án érkezünk le a balatonaligai kikötőbe, ahol várt ránk egy Bavaria Yachts 34'-as vitorlás. Tanár úr elkérte a papírmunkát, mi berakodtunk, és máris kifutottunk a nyílt vízre.

Az egy hét alatt körbevitorláztuk a Balatont.

Kikötöttünk Balatonlellén, Szigligeten, Balatonföldváron és Tihanyban, ahol megnéztük a gyönyörű apát-ságot. Este általában bebarangoltuk a kikötő környékét, majd nyugovóra tértünk a hajónkon. Egyszer a nyílt vízén éjszakáztunk, éjfélkor beszélgettünk a fedélzeten, és hallgattuk a víz locsogását, és sajnos a

szúnyogok zümmögését. A sötétben vitorlázás csodálatos volt, a Balaton irdatlan szúnyogállománya volt az egyetlen kellemetlen tényező. Másnap reggel a hajó tatján söpörni lehetett a szúnyogtetemeteket.

A vitorlázást mindannyian nagyon élveztük. Az első napon kilenc csomóval mentünk, szakadt az eső és a hajó nagyon dőlt, ami izgalmas volt. A többi nap nem volt olyan szeles, de élvezet volt siklani a vízen, a vitorlákat húzni, és főleg kormányozni. Sokat tanultunk: a hajó részeiről, a vitorlákról, a különböző csomókról, a szélről, a kormányzásról, és a vízi közlekedésről. Segítségünkre volt a füzet, amelyet Köck tanár úr állított össze a vitorlázás alapjairól. Néha kalandjaink is akadtak,

például, amikor Ferenczi tanár urat meg engem felhúztak az árboc tetejére. Sokat fürödtünk, egyszerűen beugrottunk a hajóról a vízbe.

Vitorlásunk négy részből állt: három kabinból és egy szalonból, melybe a konyha is beletartozott. Mindig a hajón ettünk, felváltva főztek a lányok és a fiúk. Elvileg a mosogatás is így volt beosztva, de többnyire a tanárok mosogattak. A tisztálkodás mindig a kikötőben történt.

Nagyon kellemes és izgalmas hét volt. Remekül éreztem magam, és sokat tanultam. Remélem jövő nyáron is lesz vitorlástábor.

Morisson Levente 6.a

Három hét Templinben

Idén nyáron a KULCS ösztöndíj keretei között három hetet töltöttünk el a Berlintől 70 km-re északra elhelyezkedő Templinben. A Waldhofschule-ban gyakorolhattuk a német nyelvet és megismerhettünk egy integrált oktatást folytató iskolát, amely Németországban és Magyarországon is meglehetősen ritka. Maga az iskola egy 6 osztályos általános iskola, ahol egészséges és fogyatékos gyerekeket együtt nevelnek. Az iskola a város szélén helyezkedik el egy olyan területen, amely felnőtt fogyatékos emberek számára lakóhelyet és munkalehetőséget biztosít. Leginkább egy farmhoz hasonlít, ahol műhelyek, lovarda, állatetető, kaszáló és erdő található, s a gyerekek számára nagy játszóterületet biztosít. Az osztályok létszáma 10-15 fő és még őket is két külön csoportban oktatják. Az egészséges gyerekeknek rendszeren órarend szerint folyik a tanítás, bár sokszor rendhagyó módszerekkel. A legtöbb osztályban van néhány, komolyabb tanulási nehézségekkel küzdő diák, akik több tantárgyban le vannak maradva a többiekhez képest. Velük legtöbbször két tanár foglalkozik és sze-

mélyre szabott feladatokat kapnak. Két pedagógusra azért van szükség, mert ezek a diákok sokszor nemcsak tanulási problémákkal küzdenek, hanem agresszívak és hiperaktívak is. Míg az egészséges diákok körül nem sok tennivaló akadt számunkra, addig ezeknél a gyerekeknél már sokszor szükség volt rá, hogy ott ülünk mellettük és segítsünk számolni vagy megoldani egy szövegértés feladatot. Az 5. évfolyamon volt egy osztály, ahová középsúlyos szellemi fogyatékosok jártak, de szünetekben találkoztak egészséges társa-

fejlesztő programjait használják, vagy egyéb segédeszközöket vesznek igénybe (pl. fakockák, logico). A termek jól felszereltek, mindegyikben van néhány számítógép, amit a gyerekek tanuláshoz, vagy kereséshez vehetnek igénybe, továbbá rengeteg játék, könyv, színes ceruza sorakozik a polcon, a falakat pedig ellepi a gyerekek által készített színes képek és plakátok. Az egész iskolára jellemző a színekavalkád, a barátságos légkör és a tisztaság. A gyerekek többnyire kedvesen és nyitottan fogadtak minket. Kézen fogtak, úgy vezettek körbe az osztályukban.

Nagyon érdekes, ahogy a diákokban személyes élményeken keresztül próbálják elmélyíteni a tananyagot. Ün. projekteket állítanak össze, amelyeknek több állomásán a gyerekek más és más szempontból vizsgálják meg ugyanazt a témát. Jó példa volt erre az Afrika projekt. Ezt az egyik szociális munkás szervezte. A munka során beszélgettek Afrikáról, az állat és növényvilágáról, történeteket hallgattak az ottani életéről, afrikai ételeket készítettek az iskola konyháján, a projekt vezetője pedig az ebéd dekorációja és saját öltözéke

ikkal, sőt voltak összevont óráik is (pl. énekóra). Ezek a gyerekek nem tudnak tartósan egy dologra koncentrálni, és ha valami apróság történik a környezetükben, hamar elterelődik a figyelmük az aktuális feladatukról. Ezért ők általában 15-20 percenként pihenőt tarthatnak, ami például egy 5-10 perces rajzolást jelent, és utána kapják a következő feladatlapot. Nekik nincs klasszikus értelemben vett órarendjük, az viszont meg van szabva, kinek mennyi és milyen jellegű feladatot kell elvégeznie a nap végéig. Gyakran a számítógép

által is próbálta Afrika hangulatát felidézni. A munka végén tudásukat rajzok készítésével és quiz játékkal tesztelték. Sok más témát is feldolgoztak hasonlóan, erről árulkodtak az iskolában mindenütt megtalálható, méretes rajzok, plakátok. Énekórán pedig, amikor Mozartról tanultak, nemcsak a zenéjével meg az életével ismerkedtek meg, hanem a Mozart korabeli táncokkal is, felidézve a kor hangulatát. Az énektanár kreativitását mutatta például a szívószálból való oboakészítés, vagy a mobiltelefonszám lejátszása zongorán. Utóbbi úgy zajlott, hogy a zongora billentyűire kis számokat ragasztott, így bárki lejátszhatta saját telefonszámát, sőt „komponálhatott” is egy számsort magának. Ezen kívül minden órán lehetősége nyílt néhány gyereknek valamit előadni az osztálynak (pl. zongorán).

Az órák általában kétszer olyan hosszúak, mint nálunk, viszont ennek fejében a szünetek is jóval hosszabbra nyúlnak. Az iskola

körüli farmot is használják az oktatás során. Gyakran kiviszik a problémásabb diákokat megetetni az állatokat, ha már nem bírnak velük. Sokan lovagolni is tanulnak az iskola keretei között.

Ott tartózkodásunk ideje alatt került megrendezésre az iskolai sportnap. Lebonyolításához kibérelték a helyi sportpályát. A sportnap nem a versengés szellemiségében telt, hanem azt próbálták a gyerekekkel elsajátíttatni, hogy élvezzék a testmozgást. Nem az eredmények voltak a fontosak, hanem az, hogy kivétel nélkül mindenki mozogjon, lehetőleg minél többet. Ennek érdekében nem csak a legügyesebbek, vagy leggyorsabbak kaphattak érmet, hanem azok is, akik az egész nap során a legtöbbet futottak. Ebben a versenyszámban mind a három díjat fogyatékos diák vette át, akiknek más versenyszámokban nem sok babér termett, de kitartó egész napos lassú kocogással mégis sikert arathattak. A többi fogyatékos gyerek ügyességi játé-

kokkal játszott vagy gyephokizott, a csapatszellem megtapasztalása végett.

Napjainkat reggel nyolctól délután háromig az iskolában töltöttük. Tanítás után általában elbicikliztünk a városközpontba, vagy az igazgató-helyettes úr által ajánlott programokon vettünk részt, pl. a helyi evangélikus gyülekezet által rendezett Johannesfest-en. Kétszer is jártunk Berlinben. Első alkalommal épp a német futball-válogatott hazatértekor, így mi is beálltunk az ünneplő tömegbe. Szabadidőnkben eljártunk a helyi termálfürdőbe is, bár a helyiek nem igazán értették, miért megyünk mi 20 oC-ban termálfürdőbe ahelyett, hogy a helyi tavakban lubickolnánk. A hazautazásunk előtti napon elvittek bennünket kirándulni a környéken, ami szintén nagyon szép volt.

Légrádi Zsófia, Péntek Enikő, Veress Réka 10.a

Nagyköveteink útja

A kaposvári Lorántffy Zsuzsanna Református Általános Iskola és Gimnázium szervezésében Balatonfenyvesen a Református Gyermekek és Ifjúsági Üdülőben 13. alkalommal került sor a Kárpát-medencei Magyar Református Középiskolák Találkozójára július 2. és 6. között.

A Kárpát-medence 41 református középiskolájából 22 magyarországi és 11 határon túli iskola küldöttsége vett részt a találkozón, köztük mi is - a Nagykövet ösztöndíjnak köszönhetően - Izsó Ivett (10.a) és Juhász Norbival (9.a). A progra-

mok között sok-sok előadás, beszélgetés szerepelt, emellett megcsodálhattuk „Somogyország”

is: a balatoni fürdésen kívül esténként táncházon, filmvetítésen is részt vehettünk.

lárnivalóit, természeti értékeit, nagyhírű iskoláit, templomait. A gazdag és tartalmas programokon kívül jutott idő a kikapcsolódásra

Fentiek tükrében mondhatjuk, nagyon jól éreztük magunkat, sok új ismeretséget, barátságot kötöttünk, így lelkiileg feltöltődve, de fájó szívvel búcsúztunk el a találkozó végén a szervezőktől, a résztvevőktől. De 2009. nyarán ismét lesz találkozó, Sepsiszentgyörgyön, melyre a tanév végéhez közeledve lehet majd pályázni. Úgy gondolom, megéri.

B. Helga